

GAZETKA PARAFIALNA

PARAFIA MATKI BOŻEJ KRÓLOWEJ POLSKI W LEŚNEJ POLANIE

Nr 27

Luty 2022

Pismo bezpłatne

2.02.2022 ROKU - ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO

Kościół 2 lutego obchodzi święto Ofiarowania Pańskiego. W ten sposób cały lud Boży przeżywa na nowo to, co wydarzyło się w świątyni jerozolimskiej - Najświętsza Maryja wraz ze Św. Józefem ofiarowała Dzieciątka Jezus Bogu Ojcu, a Symeon ogłosił, że nowo narodzony Syn Boży jest Światłem świata i Zbawieniem narodów. Święto to potocznie nazywamy świętem Matki Bożej Gromnicznej.

Poczynając od reformy liturgicznej w 1960 r., święto zostało określone zgodnie z tradycją jako chrystologiczne (Pańskie). Stąd nazwa: Ofiarowanie Pańskie. Zamyka ono cykl uroczystości związanych z objawieniem się światu Wcielonego Słowa.

Kościół wschodni obchodził je już w IV wieku. Prawdopodobnie w V w. obchodzono je w Rzymie za papieża Gelazego I. Zachód przyjął to święto w VII w. jako święto oczyszczenia Najświętszej Maryji Panny. W X wieku w Rzymie odnotowano, że w to święto odbywały się procesje ze światłem.

W tradycji polskiej ten dzień znany jest jako święto Matki Bożej Gromnicznej.

Ewangelia czytana w tym dniu opisuje scenę przedstawienia Jezusa w świątyni. Mesjasz przybywa

do niej i spotyka się z ludem Bożym w osobach Symeona i Anny. Głównym motywem tego święta jest **światło**. Wierni w tym dniu przynoszą do świątyni gromnice i wracają do swoich domów z zapalonym światłem świec - gromnic, by od niego rozpaść domowe ognisko. Sens tego święta polega na tym, żeby zwiastować zgodę i miłość w rodzinie.

Był również powszechny zwyczaj wypalania gromnicą znaku krzyża na głównej belce sufitowej - tragarzu. W niektórych rejonach Polski gospodarze błogosławili gromnicą swój dobytek. Z gromnicą wychodzono przed dom, gdy w zimowe noce zgłodniałe wilki podkładały się pod ludzkie zagrody, szukając coś do zjedzenia.

Procesja, która odbywa się tego dnia ze światłem, przypomina drogę Maryji, niosącej Chrystusa Zbawiciela. Jest On najdoskonalszym światłem - „światłem na oświecenie pogan”. Pan Jezus mówi o sobie: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia” (J 8,12). To światło podaje nam Maryja, która pierwsza je niosła, chroniła i w jego blasku żyła w Nazarecie.

Światło świecy gromnicznej symbolizuje Chrystusa, „jedyną światłość prawdziwą, która oświeca każdego człowieka, gdy na świat przychodzi” (J 1,9).

Z samej nazwy „gromnica” możemy wysnuć prostą interpretację, że grom obraca się w nic, tzn. nie ma niszczycielskiej mocy wtedy, gdy poświęconą świecę zapala się w czasie burzy, kiedy błyskawice rozdierają niebo. Wówczas stawia się ją przed obrazem Maryji i modli się, wołając: „Pod Twoją obronę uciekamy się Święta Boża Rodzicielko...”

Znane są liczne przysłowia związane z dniem Matki Bożej Gromnicznej: „Gdy na Gromnicę z dachu ciecie, zima jeszcze się powlecze”; „Gdy słońce świeci na Gromnicę, to przyjdą jeszcze większe mrozy i śnieżyce”; „Gromnica zimy połowica”; „Gdy na Gromnicę rozstaje - rzadkie

będą urodzaje”; „Gdy na Gromniczną mróz, chowaj chłopie sanie, szykuj wóz”.

Przy chrzcie świętym otrzymujemy światło Chrystusa. Kiedy umieramy, w nasze ręce wkładana jest gromnica. Istnieje powszechne przekonanie, że z tym światłem lżej człowiekowi umierać. Cała rodzina zgromadzona przy konającym modli się o to, aby to światło było dla umierającego odbiciem doskonałego światła, jakim jest Chrystus. Płomień świecy jest jakby przedłużeniem tchnienia człowieka u bram wieczności i świadectwem jego wiernej służby Panu Bogu.

Nigdy nie traktujemy poświęconej świecy gromnicznej jako jakiegoś domowego rekwizytu. Zapalamy ją często, nie tylko w czasie burz, ale także w święta maryjne w ciągu całego roku, a szczególnie wtedy, gdy będziemy odczuwać działanie zła. Prośmy też gorąco Pana Boga przez wstawiennictwo Najświętszej Dziewicy Maryi o łaskę szczęśliwej śmierci i o to, aby płomień gromnicy oświetlił naszą drogę z ziemi do wieczności na spotkanie „światłości świata” - Jezusa Chrystusa.

Po powrocie z kościoła z poświęconą gromnicą jako wieczorną modlitwę rodziny możemy zastosować niżej zaproponowaną liturgię domową:

Antyfona: Oto nasz Pan przyjdzie z mocą i oświeci serca sług swoich. Alleluja.

PIEŚŃ SYMEONA

Teraz, o Panie, pozwól odejść swemu słudze w pokoju, według słowa Twojego. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, Któreś przygotował wobec wszystkich narodów, Światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela.

Antyfona: Oto nasz Pan przyjdzie z mocą i oświeci serca sług swoich. Alleluja.

Pod Twoją obronę uciekamy się, święta Boża Rodzicielko, naszymi prośbami racz nie gardzić w potrzebach naszych, ale od wszelakich złych przygód racz nas zawsze wybawiać, Panno chwalebna i błogosławiona. O Pani nasza, Orędowniczko nasza, Pośredniczko nasza, Pocieszycielko nasza. Z Synem swoim nas pojednaj, Synowi swojemu nas polecaj, swojemu Synowi nas oddawaj. Amen.

Najstarsza zachowana modlitwa maryjna (III wiek).

P. Niech nas Bóg błogosławi, + broni od wszelkiego zła i doprowadzi do życia wiecznego.
W. Amen.

MODLITWA PODCZAS PROCESJI W DZIEŃ MATKI BOŻEJ GROMNICZNEJ

Thomas Merton

Spójrz czule, Jezu, tam gdzie przychodzimy,
Jak nowy Symeon, ażeby zapalić,
Każdy z nas, u Twej dziecięcej ofiary własnego
życia świecę.

I gdy Twój płomień obraca się w wiele języków,
Spójrz, jak Jedność pomnożona jest pośród setek
nas!

I wstępuje między pokornych i pociesza nasz ród
grzeszników.

Po to przyszliśmy,

Aby, klękając, każdy otrzymał jeden płomień:

Ad revelationem gentium.

Nasze istnienia, jak świece, wymawiają ten prosty
symbol:

Nie płacz podobny naszemu cielesnemu życiu,
słodkiej pracy pszczół,

Ośłodzi świat Twoją powolną ofiarą.

A to niech będzie naszą chwałą:

Ze naszym radosnym kosztem woła Ojca
naszego

Spaliła i pochłonęła nas dla przypowieści.

I nie płońmy teraz brunatnym ni dymnym
płomieniem, lecz jasnym,

Aż dokona się nasza ofiara,

(Przez którą nie my, lecz Ty będziesz sławiony)

I potem, gdy będziemy wracać do naszego Ojca,
po jednym,

Oddaj nam nasze istnienia jak mądre woskowe
światła.

DZIEŃ ŻYCIA KONSEKROWANEGO

W Święto Ofiarowania Pańskiego obchodzimy Światowy Dzień Życia Konsekrowanego, ustanowiony przez Ojca Świętego Jana Pawła II. Jest to dzień jedności w modlitwie wszystkich osób konsekrowanych, które gromadzą się w tym dniu w

katedrach wokół swego biskupa. Dzień modlitw o powołania do służby w kościele, a także okazja, by - jak mówi św. Paweł - „przyrzeć się powołaniu swojemu” (1 Kor 1, 27) i to powołanie ukazać wiernym w Kościele. Do życia zakonnego powołuje Bóg tych, których chce i kiedy chce; szanując wolną wolę człowieka, czeka jedynie na współpracę i odpowiedź. W życiu konsekrowanym to powołanie można realizować na różne sposoby. Są instytuty oddane kontemplacji, gdzie zakonnicy bardziej w samotności i milczeniu, przez praktykę ascezy i modlitwę, skupiają swoje życie wokół kontemplacji Boga. Są zgromadzenia podejmujące działalność apostołską i misyjną. Nową formą odpowiedzi na potrzeby Kościoła we współczesnym świecie są instytuty świeckie. Prowadząc zwyczajne życie zawodowe podejmują praktykę rad ewangelicznych i dają świadectwo Chrystusowi. Stowarzyszenia życia apostołskiego pozwalają młodym ludziom realizować określony cel apostołski lub misyjny we właściwy sposób. Coraz więcej jest też dziewic konsekrowanych. Konsekrowane przez biskupa dziewice poświęcają więcej czasu na modlitwę i służą Kościołowi lokalnemu, prowadząc życie wśród świeckich. Podstawowym zadaniem osób składających śluby czystości, ubóstwa i posłuszeństwa, które podejmują dobrowolnie i z miłości, jest pójście za Chrystusem i wyraźne ukazywanie Jego drogi bliźnim. Jest to naśladowanie Chrystusa w Jego czystości, ubóstwie i posłuszeństwie.

Rodzice powinni pamiętać, że są zobowiązani do uszanowania życiowego wyboru i drogi powołania swoich dzieci.

Dzień Życia Konsekrowanego jest okazją do wyrażenia Bogu wdzięczności za piękno drogi rad ewangelicznych oraz do modlitwy za powołanych i o nowe powołania do służby Bogu.

MODLITWA O POWOŁANIA (Paweł VI)

O Jezu, Boski Pasterzu, który powołałeś Apostołów, aby ich uczynić łowcami dusz, pociągnij ku sobie gorące i szlachetne umysły młodych i uczyn ich swoimi naśladowcami i swoimi sługami. Spraw, by dzielili Twoje pragnienie powszechnego odkupienia, dla którego ponawiasz na ołtarzach swoją Ofiarę.

Ty, o Panie, który zawsze żyjesz, aby się wstawić za nami, otwórz przed nimi horyzonty, by dostrzegli cały świat, w którym wznosi się niema prośba tak

wielu braci o światło prawdy i ciepło miłości, by odpowiadając na Twoje wołanie, przedłużali tu, na ziemi, Twoją misję, budowali Twoje Ciało Mistyczne - Kościół i byli solą ziemi i światłością świata.

Rozszerz, o Panie, Twoje miłościwe wołanie również na wiele serc dziewczęcych, czystych i wielkodusznych, i wlej w nie pragnienie doskonałości ewangelicznej, oddania się służbie Kościoła oraz braciom potrzebującym pomocy i miłości. Amen.

6.02.2022 ROKU – 5 NIEDZIELA ZWYKŁA

(...) „Z nastaniem wieczora, gdy słońce zaszło, przynosili do Niego wszystkich chorych i opętanych; i całe miasto zebrało się u drzwi. Uzdrawił wielu dotkniętych rozmaitymi chorobami i wiele złych duchów wyrzucił, lecz nie pozwalał złym duchom mówić, ponieważ Go znaly.”

Mk 1, 29-39

11.02.2022 ROKU – WSPOMNIENIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY Z LOURDES – ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO

Światowy Dzień Chorego ustanowił Jan Paweł II w liście skierowanym w rocznicę zamachu na swoje życie, 13 maja 1992 roku. Papież wyznaczył na obchody tego dnia przypadające 11 lutego wspomnienie objawienia Matki Bożej w Lourdes. Pierwszy taki dzień obchodzono w sanktuarium maryjnym w Lourdes. W Kościołach lokalnych w Światowym Dniu Chorego są celebrowane Msze św. w intencji chorych, ich rodzin i służby zdrowia oraz organizowane spotkania z chorymi i ich opiekunami. Podczas Mszy św. jest udzielany sakrament namaszczenia chorych.

Celem tego Dnia jest uwrażliwienie społeczeństwa i katolickich instytucji działających na rzecz służby zdrowia na konieczność zapewnienia lepszej opieki chorym, pomocy chorym w dostrzeżeniu wartości i sensu cierpienia na płaszczyźnie ludzkiej, a przede wszystkim na płaszczyźnie nadprzyrodzonej.

Sakrament namaszczenia to znak sakramentalny zostawiony przez Chrystusa jako narzędzie uświęcenia naszego cierpienia. Przez ten sakrament Chrystus chce nam pokazać, że cierpienie nie musi człowieka niszczyć, może go doskonalić. W ten sposób Chrystus nadał ludzkiemu cierpieniu sens. Oto człowiek cierpiąc, może ubogacać siebie i

innych. Św. Marek wspomina, że uczniowie Chrystusa namaszczeni chorych i uzdrawiali. Św. Jakub mówi o tradycji pierwszych pokoleń chrześcijan: „Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśliby popełnił grzechy, będą mu odpuszczone” (Jk 5, 14-15). Jakie są skutki tego sakramentu? Pierwszym, i to często, choć nie zawsze, widocznym efektem sakramentu namaszczenia, jest poprawa zdrowia chorego. Drugim skutkiem, tym razem w dziedzinie ducha, jest oczyszczenie z grzechów. Gdyby człowiek popełnił grzechy ciężkie, a nie mógł się spowiadać, czyli nie mógł skorzystać z sakramentu pokuty, to wtedy ten sakrament gładzi grzechy. Może, więc być udzielony zarówno człowiekowi w stanie łaski uświęcającej, jak i grzesznikowi w stanie grzechu ciężkiego.

13. 01. 2022 ROKU - 6 NIEDZIELA ZWYKŁA

„Jezus zszedł z dwunastoma Apostołami na dół i zatrzymał się na równinie. Był tam duży poczet Jego uczniów i wielkie mnóstwo ludu z całej Judei i z Jerozolimy oraz z wybrzeża Tyru i Sydonu. A On podniósł oczy na swoich uczniów i mówił: „Błogosławieni jesteście wy, ubodzy, albowiem do was należy królestwo Boże.”

14. 02. 2022 ROKU ŚWIĘTO ŚWIĘTYCH CYRYLA, MNICHA I METODEGO, BISKUPA, PATRONÓW EUROPY

Misjonarze Słowian, patroni Europy. Byli braćmi nie tylko zakonnymi, ale przede wszystkim rodzonymi. Razem udali się na misję, na tereny dzisiejszych Moraw (Czechy) by rozwiązywać spory religijne. Pismo Święte oraz księgi liturgiczne przetłumaczył św. Cyryl na język starocerkiewno-słowiański, czyli GŁAGOLICĘ. Dopiero 100 lat później na podstawie Głagolicy powstała na Balkanach - Cyrylica, opracował ją św. Klemens z Ochrydy, ur. ok. 840 w pld. części Bułgarii, zm. 17 lipca 916 w Ochrydzie, Bułgar lub Macedończyk,

uczeń świętych Cyryla i Metodego, arcybiskup Ochrydy, pierwszy biskup i apostoł Bułgarii, współtwórca rytu słowiańskiego,

Dzięki temu realizując własny charyzmat Cyryl i Metody wprowadzili narody słowiańskie do Europy i wnieśli decydujący wkład w budowę Europy nie tylko jako wspólnoty wiary chrześcijańskiej - pisze Jan Paweł II - ale także jako organizmu państwowego i kulturowego.

20.01.2022 ROKU - 7 NIEDZIELA ZWYKŁA

„Jezus powiedział do swoich uczniów: «Powiadam wam, którzy słuchacie: Miłujcie waszych nieprzyjaciół; dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą; błogosławcie tym, którzy was przeklinają, i módlcie się za tych, którzy was oczerniają. Jeśli cię, kto uderzy w policzek, nadstaw mu i drugi. Jeśli zabiera ci płaszcz, nie broń mu i szaty. Dawaj każdemu, kto cię prosi, a nie dopominaj się zwrotu od tego, który bierze twoje. Jak chcecie, żeby ludzie wam czynili, podobnie wy im czyńcie.»

Lk 6, 27-38

27. 01. 2022 ROKU - 8 NIEDZIELA ZWYKŁA

„Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a nie dostrzegasz belki we własnym oku?”

Lk 6, 41

Jeden z biskupów Nowego Jorku płynął do Europy dużym statkiem oceanicznym. Kabinę miał dzielić z innym pasażerem. Po obejrzeniu kabiny i wymianie spojrzeń oraz kilku słów ze współpasażerem udał się do recepcji z prośbą złożenia w sejfie kilku kosztowności. Recepcjoniście wyjaśnił, że zwykle nigdy tego nie robił, ale był w kabinie i spotkał się z człowiekiem, który zajmował drugie łóżko i, sądząc po jego wyglądzie, bał się, że może nie być on osobą godną zaufania.

Recepcjonista zabezpieczył jego kosztowności i dodał: „Ten współpasażer księdza biskupa był tu przed chwilą i złożył w sejfie swoje wartościowe rzeczy z tego samego powodu”.

LUTY

Módlmy się za siostry zakonne i kobiety konsekrowane, z wdzięcznością za ich misję i odwagę, aby nadal poszukiwały nowych odpowiedzi na wyzwania naszych czasów.

